

Curriculum Development for a Bachelor of Education Program (4-Year Program) in Teaching Chinese Language, School of Sinology, Mae Fah Luang University

**Thirayu Inplaeng¹; Paneeya Kradumporn; Yang Yang; Petpirun Dokkulap;
Qian Li; Nisareen Wangtakwadeen; Noppakao Saekhow²⁻⁷**

School of Sinology, Mae Fah Luang University, Chiang Rai 57100 Thailand

Email: thirayu.inp@mfu.ac.th

received 24 February 2025; revised 27 May 2025; accepted 19 June 2025

Abstract

This research aimed to achieve three objectives: (1) to examine the needs of stakeholders regarding the Bachelor of Education in Teaching Chinese Language at the School of Sinology, Mae Fah Luang University; (2) to create and refine the curriculum; and (3) to assess the quality of the curriculum. The research adopted a descriptive approach, collecting data from two groups. The first group comprised five experts in education and Chinese, nine full-time faculty members, 26 program graduates, and 186 current students who voluntarily participated. The second group consisted of three curriculum evaluators: one representative from the Teachers' Council of Thailand and two Chinese language teaching experts, selected via purposive sampling. Quantitative data were analyzed using mean, standard deviations, and the PNI_{modified} index, while qualitative data were analyzed through content analysis method. The results showed that:

1) Stakeholders identified significant gaps between the current state and the ideal state of the curriculum, highlighting a critical need to enhance content, skills, and student competencies.

2) The 138-credit Bachelor of Education program was revised following recommendations from three experts, focusing on five key components.

3) The curriculum evaluation concluded that the program met the necessary standards in terms of accuracy, relevance, feasibility, and cost-effectiveness.

Keywords: Bachelor degree; Teaching Chinese Language; Need Assessment

¹ Corresponding author

²⁻⁷ Lecturer in Teaching Chinese Language Program, School of Sinology, Mae Fah Luang University

การพัฒนาหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต (หลักสูตร 4 ปี) สาขาวิชาการสอนภาษาจีน สำนักวิชาจีนวิทยา มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง

ถิรายุ อินทร์แปลง¹, ปณิญา กระทุมพร, Yang Yang, เพชรพิรุณ ดอกกุหลาบ,
Qian Li, นิสริน หวังดักวาทิน, นพเก้า แซ่เซา²⁻⁷

สำนักวิชาจีนวิทยา มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง จังหวัดเชียงราย 57100 ประเทศไทย
อีเมล thirayu.inp@mfu.ac.th

วันรับบทความ 24 กุมภาพันธ์ 2568 วันแก้ไขบทความ 27 พฤษภาคม 2568

วันตอบรับตีพิมพ์บทความ 19 มิถุนายน 2568

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 3 ประการคือ (1) เพื่อสำรวจความต้องการจำเป็นของผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียของหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต (หลักสูตร 4 ปี) สาขาวิชาการสอนภาษาจีน สำนักวิชาจีนวิทยา มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง (2) เพื่อสร้างและพัฒนาหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต (หลักสูตร 4 ปี) สาขาวิชาการสอนภาษาจีน สำนักวิชาจีนวิทยา มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง (3) เพื่อประเมินคุณภาพหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต (หลักสูตร 4 ปี) สาขาวิชาการสอนภาษาจีน สำนักวิชาจีนวิทยา มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงบรรยายทำการเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มเป้าหมาย 2 กลุ่มประกอบไปด้วย กลุ่มที่ 1 ผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียที่ให้ข้อมูลความต้องการจำเป็นของหลักสูตร คือ (1) ผู้ทรงคุณวุฒิทางครุศาสตร์และภาษาจีนจำนวน 5 คน (2) อาจารย์ประจำหลักสูตรจำนวน 9 คน (3) บัณฑิตของหลักสูตรจำนวน 26 คน และ (4) นักศึกษาปัจจุบันจำนวน 186 คน ซึ่งสนใจให้ข้อมูล กลุ่มที่ 2 ผู้ทรงคุณวุฒิประเมินคุณภาพหลักสูตรจำนวน 3 คน คือ ผู้แทนจากคุรุสภา จำนวน 1 คน ผู้ทรงคุณวุฒิทางการสอนภาษาจีนจำนวน 2 คนได้มาโดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง ทำการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณด้วยค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและวิเคราะห์ดัชนีความต้องการจำเป็น ($PNI_{modified}$) ข้อมูลเชิงคุณภาพวิเคราะห์โดยอาศัยการวิเคราะห์เนื้อหา ผลการวิจัยพบว่า

1) ผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียของหลักสูตรมีความเห็นต่อสภาพการบริหารหลักสูตรในสภาพที่เป็นอยู่กับสภาพที่ควรเป็นแตกต่างกัน ส่วนใหญ่พบว่าสิ่งที่เป็นความต้องการจำเป็นในการพัฒนาหลักสูตรคือเนื้อหาสาระทักษะและสมรรถนะของนักศึกษาควรได้รับการพัฒนาสูงสุด

2) หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต (หลักสูตร 4 ปี) สาขาวิชาการสอนภาษาจีนสำนักวิชาจีนวิทยา มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง เป็นหลักสูตรปริญญาตรีทางการศึกษาจำนวน 138 หน่วยกิต ถูกพัฒนาโดยใช้ข้อเสนอแนะจากผู้ทรงคุณวุฒิ 3 คนให้พัฒนาในองค์ประกอบ 5 องค์ประกอบหลัก

3) ผลการประเมินหลักสูตรพบว่าในภาพรวมองค์ประกอบที่ถูกประเมินได้ผ่านเกณฑ์มาตรฐานในด้านความถูกต้อง ความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความคุ้มค่า

คำสำคัญ หลักสูตรปริญญาตรี; การสอนภาษาจีน; การประเมินความต้องการจำเป็น

¹ ผู้ประพันธ์บรรณกิจ

²⁻⁷ อาจารย์ประจำสาขาวิชาการสอนภาษาจีน สำนักวิชาจีนวิทยา มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง

1. ที่มาและความสำคัญของปัญหาการวิจัย

Ministry of Higher Education Science Research and Innovation (2024) ได้กำหนดทิศทางการพัฒนามหาวิทยาลัยที่มุ่งเน้นการผลิตบัณฑิตที่มีทักษะสูง เพื่อตอบสนองความต้องการของอุตสาหกรรมและเศรษฐกิจของประเทศ การศึกษาในระดับอุดมศึกษาไม่ได้เพียงแค่สร้างบัณฑิตที่มีความรู้ในสาขาวิชาที่เรียนเท่านั้น แต่ยังมุ่งเน้นการพัฒนาทักษะเสริมที่เกี่ยวข้องกับตลาดแรงงาน เช่น ทักษะการวางแผนชีวิต การเงิน และทักษะทางสังคมที่จำเป็นในการทำงานร่วมกับผู้อื่นในสังคมที่เปลี่ยนแปลงตลอดเวลา นอกจากนี้กระทรวงอุดมศึกษามีทิศทางในการพัฒนาคนมีเป้าหมายสำคัญในการเพิ่มสมรรถนะและทักษะให้แก่คนไทยในทุกช่วงวัย ไม่ว่าจะเป็นเด็กและเยาวชน วัยทำงาน หรือผู้สูงอายุ โดยเน้นการพัฒนาทักษะที่จำเป็นสำหรับโลกยุคใหม่ เช่น การคิดเชิงวิเคราะห์ การแก้ปัญหาที่ซับซ้อน ความคิดสร้างสรรค์ และการทำงานร่วมกัน อีกทั้งยังมุ่งพัฒนาทักษะทางด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และการวิจัยเพื่อยกระดับความสามารถของกำลังคนให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี โดยเป้าหมายสูงสุดของการพัฒนาคนคือการสร้างสังคมที่ทุกคนมีโอกาสพัฒนาศักยภาพของตนเองอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต หรือที่เรียกว่า “Lifelong Learning”

สอดคล้องกับ Mae Fah Luang University (2022) ที่ได้กำหนดทิศทางการพัฒนามหาวิทยาลัยตามแผนพัฒนาฉบับที่ 5 (พ.ศ. 2565-2569) ที่มุ่งเน้นการปรับปรุงระบบการศึกษาให้สอดคล้องกับบริบทที่เปลี่ยนแปลงของสังคมโลก โดยมหาวิทยาลัยให้ความสำคัญกับการเป็นศูนย์กลางความรู้และการสร้างนวัตกรรมที่เป็นที่พึงของสังคม โดยเฉพาะในระดับภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ มหาวิทยาลัยต้องการเสริมสร้างความร่วมมือกับสถาบันต่างประเทศเพื่อพัฒนาหลักสูตรและงานวิจัยที่มีคุณภาพ ทั้งนี้การเป็นสถาบันการศึกษาระดับนานาชาติจะช่วยส่งเสริมความสามารถในการแข่งขันของมหาวิทยาลัยในเวทีโลก ในด้านการผลิตบัณฑิต มหาวิทยาลัยมีเป้าหมายที่จะสร้างบัณฑิตที่มีทักษะรอบด้านและความยืดหยุ่นในการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงของโลกยุคดิจิทัล บัณฑิตต้องมีทักษะทางด้านเทคโนโลยี ความคิดสร้างสรรค์ และความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นในบริบทที่หลากหลาย นอกจากนี้ มหาวิทยาลัยยังมุ่งเน้นการเสริมสร้างทักษะการเรียนรู้ตลอดชีวิต (Lifelong Learning) เพื่อให้บัณฑิตสามารถพัฒนาตนเองได้อย่างต่อเนื่องในสายอาชีพของตน ส่วนการพัฒนาหลักสูตร มหาวิทยาลัยได้วางแผนที่จะปรับปรุงหลักสูตรให้ทันสมัยและตอบสนองต่อความต้องการของตลาดแรงงาน โดยหลักสูตรใหม่จะต้องยืดหยุ่นและสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของสังคม หลักสูตรต้องไม่เพียงแต่ให้ความรู้ แต่还必须สร้างทักษะที่สามารถนำไปใช้ได้จริงในชีวิตการทำงาน รวมถึงการพัฒนาให้นักศึกษาที่มีคุณลักษณะของผู้นำที่มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ความรับผิดชอบต่อสังคม และความสามารถในการแก้ปัญหาที่ซับซ้อน หากพิจารณาในประเด็นของการพัฒนาคน มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวงให้ความสำคัญการพัฒนาศักยภาพของบุคลากรทั้งในด้านการวิจัยและการสอน บุคลากรจะได้รับการส่งเสริมให้มีโอกาสพัฒนาทักษะใหม่ๆ สร้างงานวิจัยที่มีคุณภาพ สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการพัฒนาสังคม อีกทั้งยังให้ความสำคัญกับการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมใหม่

ด้วยเหตุดังกล่าวการพัฒนาหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาจีน สำนักวิชาจีนวิทยา มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวงมีความมุ่งหมายที่จะพัฒนาให้สอดคล้องกับความต้องการของสังคมและ

ตลาดแรงงานในปัจจุบัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในยุคที่ภาษาจีนมีบทบาทสำคัญในระดับสากล การเพิ่มพูนทักษะและสมรรถนะทางด้านภาษาจีนของนักศึกษาไม่เพียงแต่จะเป็นประโยชน์ต่อการทำงานในระดับประเทศ แต่ยังมีมีความสำคัญในระดับนานาชาติอีกด้วยจึงดำเนินการสร้างพัฒนาหลักสูตรให้มีความทันสมัย สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงจึงมีการจัดทำพัฒนาหลักสูตรและนำผลมาเรียบเรียง เป็นการวิจัยเพื่อได้มาซึ่งสารสนเทศและแนวทางการพัฒนาหลักสูตรในอนาคต

2. วัตถุประสงค์การวิจัย

2.1 เพื่อสำรวจความต้องการจำเป็นของผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียของหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต (หลักสูตร 4 ปี) สาขาวิชาการสอนภาษาจีน สำนักวิชาจีนวิทยา มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง

2.2 เพื่อสร้างและพัฒนาหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต (หลักสูตร 4 ปี) สาขาวิชาการสอนภาษาจีน สำนักวิชาจีนวิทยา มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง

2.3 เพื่อประเมินคุณภาพหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต (หลักสูตร 4 ปี) สาขาวิชาการสอนภาษาจีน สำนักวิชาจีนวิทยา มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง

3. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การพัฒนาหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต (หลักสูตร 4 ปี) สาขาวิชาการสอนภาษาจีน สำนักวิชาจีนวิทยา มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวงอาศัยหลักการ แนวคิดของการประเมินความต้องการจำเป็น มาตรฐานการประเมินของ The Joint Committee on Standard for Educational Evaluation หรือ JCSEE และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมีสาระสำคัญดังนี้

3.1 แนวคิดการประเมินความต้องการจำเป็นกับการพัฒนาหลักสูตร

จากการศึกษาแนวคิดการประเมินความต้องการจำเป็นของ Oliva (2001), Sararat (2011), และ Wongwanich (2007) พอสรุปได้ว่า การประเมินความต้องการจำเป็น (Needs Assessment) เป็นกระบวนการสำคัญที่ช่วยให้การพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอนเป็นไปอย่างเหมาะสมและสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนและสังคม เป้าหมายหลักของการประเมินนี้คือการกำหนดสิ่งที่จำเป็นในการจัดการศึกษา ทั้งด้านความสามารถที่ผู้เรียนควรมี เนื้อหาวิชาที่เหมาะสม และวิธีการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพ ในด้านการพัฒนาหลักสูตร การประเมินความต้องการจำเป็นเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลเพื่อทำความเข้าใจถึงความคาดหวังและความต้องการของผู้เรียน การประเมินนี้ยังเป็นวิธีการที่ช่วยให้ผู้พัฒนาหลักสูตรสามารถวางแผนและกำหนดเป้าหมายการเรียนรู้ที่ชัดเจน รวมถึงสร้างหลักสูตรที่ตอบสนองต่อความต้องการที่แท้จริงของสังคมและผู้เรียน การประเมินความต้องการจำเป็นเริ่มจากการกำหนดว่า ผู้เรียนจำเป็นต้องพัฒนาศักยภาพใดบ้าง ซึ่งสามารถรวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์ การสังเกต การสำรวจ และการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงลึก ข้อมูลเหล่านี้จะช่วยให้ผู้พัฒนาหลักสูตรสามารถจัดลำดับความสำคัญของสิ่งที่ต้องพัฒนาในหลักสูตรได้อย่างถูกต้อง หนึ่งในประโยชน์สำคัญของการประเมินความต้องการจำเป็นคือการช่วยลด

ความเสี่ยงในการใช้ทรัพยากรและวิธีการที่ไม่เหมาะสม การประเมินจะช่วยให้กระบวนการพัฒนาหลักสูตรเป็นไปอย่างมีเหตุผล มีหลักฐานสนับสนุน และเป็นการตัดสินใจที่มีน้ำหนัก การประเมิน ความต้องการจำเป็นยังมีบทบาทสำคัญในการกำหนดคุณลักษณะของผู้เรียนที่ควรจะมีเมื่อสำเร็จการศึกษา เช่น คุณสมบัติด้านความรู้ ความสามารถ และทักษะที่ต้องการ ซึ่งเป็นพื้นฐานสำคัญในการกำหนดวัตถุประสงค์และเนื้อหาของหลักสูตร

นอกจากนี้พอสรุปขั้นตอนการประเมินความต้องการจำเป็นของ Oliva (2001) , Sararat (2011), และ Wongwanich (2007) ประกอบไปด้วยการวิเคราะห์ข้อมูล การรวบรวมความเห็นจากผู้มีส่วนได้เสีย การกำหนดเป้าหมายและวัตถุประสงค์ และการทดสอบความเหมาะสมของหลักสูตร เพื่อให้การพัฒนาหลักสูตรสามารถตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียนและสังคมได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้การประเมินความต้องการจำเป็นยังมีประโยชน์ในการปรับปรุงการเรียนการสอนให้ตรงกับความต้องการของผู้เรียน โดยช่วยให้ครูและผู้สอนเข้าใจถึงจุดแข็งและจุดอ่อนของนักเรียน รวมถึงสามารถปรับวิธีการสอนเพื่อให้เกิดผลลัพธ์การเรียนรู้ที่ดีที่สุด โดยสรุป การประเมินความต้องการจำเป็นเป็นขั้นตอนสำคัญที่ช่วยให้กระบวนการพัฒนาหลักสูตรเป็นไปตามหลักการและเป็นไปอย่างมีเหตุผล โดยการตัดสินใจเกี่ยวกับหลักสูตรนั้นจะมีหลักฐานสนับสนุนจากการประเมินความต้องการที่แท้จริง ทำให้การพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและสามารถตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียนและสังคมได้อย่างครบถ้วน

ทั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษางานวิจัยของ Nuansri et al. (2021) เพื่อให้ได้แนวทางการเก็บรวบรวมข้อมูลในการใช้การวิจัยนี้ โดยงานวิจัยการประเมินความต้องการจำเป็นเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนการสอนของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ในพระบรมราชูปถัมภ์ มีเป้าหมายเพื่อระบุและจัดลำดับความต้องการในการพัฒนาการศึกษา โดยใช้การวิเคราะห์สถิติเชิงบรรยายและดัชนีความสำคัญ ($PNI_{modified}$) จากการประเมินพบว่าด้านที่มีความต้องการเร่งด่วนมากที่สุดคือด้านสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ (0.46) และสิ่งอำนวยความสะดวก (0.39) ซึ่งแสดงถึงความจำเป็นในการปรับปรุงเพื่อให้สอดคล้องกับความคาดหวังของนักศึกษา ทั้งนี้ ผลการศึกษาได้ชี้ให้เห็นถึงบทบาทสำคัญของการสนับสนุนและพัฒนาทรัพยากรการเรียนรู้และสิ่งแวดล้อมที่ส่งเสริมประสบการณ์การเรียนรู้ที่ดี

3.2 มาตรฐานการประเมินหลักสูตรของ The Joint Committee on Standard for Educational Evaluation

มาตรฐานการประเมินหลักสูตร (Program Evaluation Standards) ฉบับที่ 3 ถูกพัฒนาในปี 2010 โดย Yarbrough, Shula, Hopson, and Caruthers (2010) ออกแบบมาเพื่อเพิ่มคุณภาพในการประเมินโปรแกรมทางการศึกษาและอื่น ๆ โดยอาศัยการมีส่วนร่วมจากผู้เชี่ยวชาญและผู้มีส่วนได้เสียมากกว่า 400 คน มาตรฐานเหล่านี้ถูกสร้างขึ้นมาเพื่อตอบสนองความต้องการของการประเมินที่มีคุณภาพ โดยแบ่งออกเป็น 5 หมวดหมู่หลัก ซึ่งได้แก่ มาตรฐานด้านประโยชน์ใช้สอย (Utility Standards) มาตรฐานด้านความเป็นไปได้ (Feasibility Standards) มาตรฐานด้านความยุติธรรม (Propriety Standards) มาตรฐานด้านความถูกต้อง

(Accuracy Standards) และมาตรฐานด้านความรับผิดชอบในการประเมิน (Evaluation Accountability Standards) โดยสาระสำคัญมีดังนี้

3.2.1 มาตรฐานด้านประโยชน์ใช้สอย (Utility Standards) เป็นการประเมินในประเด็นประโยชน์และตอบสนองต่อความต้องการของผู้มีส่วนได้เสีย โดยการประเมินควรดำเนินการโดยผู้ที่มีความน่าเชื่อถือและมีความเชี่ยวชาญ อีกทั้งการประเมินยังควรให้ความสำคัญกับกลุ่มผู้มีส่วนได้เสียทั้งหมด ข้อมูลที่ได้จากการประเมินต้องตอบสนองต่อความต้องการของผู้ที่เกี่ยวข้อง การประเมินควรคำนึงถึงผลกระทบและส่งเสริมการใช้งานผลการประเมินอย่างมีความรับผิดชอบเพื่อป้องกันผลกระทบเชิงลบ

3.2.2 มาตรฐานด้านความเป็นไปได้ (Feasibility Standards) เป็นการประเมินประสิทธิภาพและใช้งานได้จริง กระบวนการบริหารหลักสูตรที่ปฏิบัติได้จริงในบริบทของวัฒนธรรม สังคมและการเมือง

3.2.3 มาตรฐานด้านความเป็นธรรม (Propriety Standards) เป็นการประเมินมีความยุติธรรมและโปร่งใส โดยเริ่มจากการให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้เสียเพื่อให้แน่ใจว่าทุกฝ่ายมีความเข้าใจตรงกันเกี่ยวกับข้อผูกพันในการประเมิน มีความชัดเจนและเป็นธรรมในการตอบสนองต่อความต้องการของผู้มีส่วนได้เสีย

3.2.4 มาตรฐานด้านความถูกต้อง (Accuracy Standards) เป็นการประเมินความน่าเชื่อถือและแม่นยำ โดยผลการประเมินต้องสอดคล้องกับหลักวิชาการ บริบททางสังคม วัฒนธรรม นโยบายของรัฐ ข้อมูลที่มีความเชื่อถือได้และสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ การวิเคราะห์การประเมินควรมีคุณภาพสูงและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้

3.2.5 มาตรฐานด้านความรับผิดชอบในการประเมิน (Evaluation Accountability Standards) เป็นการตรวจสอบกระบวนการประเมินอย่างครบถ้วน โดยการประเมินควรมีการบันทึกวัตถุประสงค์และกระบวนการที่ใช้ในขั้นตอนต่าง ๆ อย่างละเอียด มีการประเมินภายในเพื่อทบทวนความถูกต้องและความเหมาะสมของกระบวนการประเมิน

เพื่อความเข้าใจมากยิ่งขึ้น ผู้วิจัยทำการศึกษาจากงานวิจัยเรื่องความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของรูปแบบการประเมินหลักสูตรการอาชีวศึกษาระดับปริญญาตรี : การประยุกต์ใช้การประเมินพหุแนวคิด งานวิจัยนี้กำหนดจุดประสงค์เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมและความเป็นไปได้ในการใช้รูปแบบการประเมินที่นำแนวคิดการประเมินหลายแนวทางมาผสมผสาน เช่น Utilization-focused evaluation, CIPP_{IEST} model, และ Discrepancy Evaluation ซึ่ง Wongsraka, Kanjanawasee, and Ratchusanthi (2021) ได้รวบรวมข้อมูลจากกลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิและอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรจำนวน 9 คน ผลการวิจัยชี้ให้เห็นว่า รูปแบบการประเมินมีความเหมาะสมในระดับสูง โดยเฉพาะในด้านปัจจัยนำเข้าและผลกระทบที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 4.89 นอกจากนี้ ความเป็นไปได้ในการนำรูปแบบไปใช้จริงยังอยู่ในระดับสูง โดยมีความเป็นไปได้มากที่สุดในด้านการเขียนรายงานผลการประเมินหลักสูตร จากการทบทวนเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง การวิจัยนี้จึงได้กำหนดประเด็นการประเมินคุณภาพของหลักสูตรประกอบไปด้วย (1) ความถูกต้อง (2) ความเหมาะสม (3) ความเป็นไปได้ และ (4) ความคุ้มค่า

4. การดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงบรรยาย (Descriptive Research) กำหนดขอบเขตการวิจัย กลุ่มเป้าหมาย และอาศัยเครื่องมือการวิจัย การดำเนินการวิจัยและการวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัยดังรายละเอียดดังนี้

4.1 ขอบเขตการวิจัย

4.1.1 เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยนี้กำหนดขอบเขตการประเมินความต้องการจำเป็นจากผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียประกอบไปด้วย (1) ความรู้และเนื้อหาที่ควรมีในหลักสูตร (2) ทักษะ ความสามารถและสมรรถนะที่หลักสูตรควรมี (3) คุณลักษณะอันพึงประสงค์ที่หลักสูตรพึงมี และ (4) สิ่งอำนวยความสะดวกและกิจกรรมที่หลักสูตรพึงมี นอกจากนี้ขอบเขตการประเมินหลักสูตรอาศัยกรอบการประเมิน 4 ด้านคือ (1) ความถูกต้อง (2) ความเหมาะสม (3) ความเป็นไปได้ และ (4) ความคุ้มค่า

4.1.2 กลุ่มเป้าหมายของการวิจัย

การวิจัยนี้เก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียในหลักสูตรจำแนกออกเป็น 2 กลุ่มหลัก ดังนี้

1. กลุ่มที่ 1 ผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียที่ให้ข้อมูลความต้องการจำเป็นของหลักสูตรประกอบไปด้วย (1) ผู้ทรงคุณวุฒิทางครุศาสตร์และภาษาจีนจำนวน 5 คน เป็นผู้ที่มีสอนในระดับอุดมศึกษาทางการสอนภาษาจีนหรือหลักสูตรการสอนภาษาจีน มีคุณวุฒิไม่ต่ำกว่าปริญญาเอกและมีประสบการณ์สอนในระดับอุดมศึกษาไม่น้อยกว่า 5 ปี (2) อาจารย์ประจำหลักสูตรจำนวน 9 คน (3) บัณฑิตของหลักสูตรจำนวน 26 คน และ (4) นักศึกษาปัจจุบันจำนวน 186 คน โดยรายการที่ 2 – 4 เก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างที่สมัครใจให้ข้อมูล

2. กลุ่มที่ 2 ผู้ทรงคุณวุฒิประเมินคุณภาพหลักสูตรจำนวน 3 คน ประกอบไปด้วยผู้แทนจากครุสภา จำนวน 1 คน ซึ่งต้องเป็นผู้ที่ทำงานสังกัดครุสภาที่รับผิดชอบเกี่ยวกับมาตรฐานการผลิตปริญญาทางการศึกษาที่มีประสบการณ์ทำงานไม่ต่ำกว่า 5 ปีและสำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าระดับปริญญาโทและผู้ทรงคุณวุฒิทางการสอนภาษาจีนจำนวน 2 คน เป็นผู้ที่มีประสบการณ์สอนในสาขาวิชาการสอนภาษาจีนระดับอุดมศึกษาไม่ต่ำกว่า 5 ปีและมีคุณวุฒิไม่ต่ำกว่าปริญญาเอกได้มาโดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง

4.2 การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือการวิจัย

4.2.1 แบบสำรวจความต้องการจำเป็นที่มีต่อหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต (หลักสูตร 4 ปี) สาขาวิชาการสอน ภาษาจีน สำนักวิชาจีนวิทยา มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวงจำนวน 4 ฉบับสำรวจผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสีย 4 กลุ่ม ซึ่งเป็นแบบสำรวจที่มีโครงสร้างเนื้อหาเหมือนกันโดยทำการสำรวจใน 4 ประเด็นหลักคือ (1) ความรู้และเนื้อหาที่ควรมีในหลักสูตร (2) ทักษะ ความสามารถและสมรรถนะที่หลักสูตรควรมี (3) คุณลักษณะอันพึงประสงค์ที่หลักสูตรพึงมี และ (4) สิ่งอำนวยความสะดวกและกิจกรรมที่หลักสูตรพึงมี เป็นแบบสำรวจแบบมาตรประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 20 ข้อ ผู้วิจัยทำการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาโดยให้ผู้เชี่ยวชาญทางการประเมินหลักสูตรจำนวน 3 คนตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมของแบบสำรวจกับ

นิยามเชิงปฏิบัติการ หลังจากนั้นพัฒนาปรับปรุงแบบสำรวจตามความเห็นของผู้เชี่ยวชาญแล้วนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย

4.2.2 แบบประเมินคุณภาพหลักสูตรเป็นแบบประเมินแบบมาตราประมาณค่า 5 ระดับประกอบกับการให้ความความเห็นและข้อเสนอแนะ ผู้วิจัยออกแบบประเมินตามองค์ประกอบของหลักสูตรประกอบไปด้วย (1) ข้อมูลทั่วไป (2) ข้อมูลเฉพาะของหลักสูตร (3) ระบบการจัดการศึกษา การดำเนินการ และโครงสร้างของหลักสูตร (4) การจัดกระบวนการเรียนรู้ (5) ความพร้อมและศักยภาพในการบริหารจัดการหลักสูตร ผู้วิจัยทำการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาโดยให้ผู้เชี่ยวชาญทางด้านการประเมินหลักสูตรจำนวน 3 คนตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมของแบบสำรวจกับนิยามเชิงปฏิบัติการ หลังจากนั้นพัฒนาปรับปรุงแบบสำรวจตามความเห็นของผู้เชี่ยวชาญแล้วนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย

4.3 การเก็บรวบรวมข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัย

4.3.1 ออกแบบการสำรวจความต้องการจำเป็นที่มีต่อหลักสูตรโดยกำหนดผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียในการให้ข้อมูลและแบบสำรวจความต้องการจำเป็นที่มีต่อหลักสูตร

4.3.2 เก็บรวบรวมข้อมูลความต้องการจำเป็นที่มีต่อหลักสูตรกับกลุ่มผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียในหลักสูตรที่ 4 กลุ่ม โดยอาศัยการสำรวจด้วยแบบสอบถามแบบอิเล็กทรอนิกส์ นำผลการสำรวจมาประมวลผลสิ่งที่คาดหวังในหลักสูตรกับสิ่งที่ดำเนินการตามสภาพจริงของหลักสูตรโดยอาศัยดัชนีความต้องการจำเป็น หรือ Modified Priority Needs Index ตามสูตรของ Wongwanich (2007) ประกอบกับประมวลผลด้วยสถิติบรรยายพื้นฐานประกอบไปด้วย ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การแปลผลอาศัยแปลผลจากค่าเฉลี่ยตามแบบวัดมาตราประมาณค่า 5 ระดับของ Srisuksa-ard (2011)

4.3.3 นำผลการสำรวจความต้องการจำเป็นที่มีต่อหลักสูตรมาใช้เป็นสารสนเทศในการออกแบบหลักสูตร ร่างหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2568 (หลักสูตร 4 ปี) สาขาวิชาการสอนภาษาจีนนำเสนอผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 คน ประกอบไปด้วยผู้แทนจากคุรุสภา จำนวน 1 คน ผู้ทรงคุณวุฒิทางด้านการสอนภาษาจีนจำนวน 2 คน พิจารณาหลักสูตรฉบับร่าง

4.3.4 จัดประชุมวิพากษ์หลักสูตร โดยเป็นการประชุมเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยการสนทนากลุ่ม ผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการสนทนากลุ่มโดยเป็นผู้กำหนดประเด็นการสนทนาและเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยวิธีการบันทึกวิดีโอแล้วถอดบทสนทนา ประมวลผลด้วยการวิเคราะห์เนื้อหาการสนทนากลุ่มที่มีความสัมพันธ์กันเรียบเรียงพรรณนาความเป็นข้อมูลเชิงคุณภาพ

4.3.5 นำหลักสูตรฉบับร่างมาพัฒนาปรับปรุงตามความเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ นำหลักสูตรฉบับปรับปรุง เสนอกลับไปยังผู้ทรงคุณวุฒิชุดเดิมเพื่อประเมินคุณภาพหลักสูตร รวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณด้วยสถิติบรรยายประกอบไปด้วย ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน กำหนดเกณฑ์การประเมินหลักสูตรโดยอาศัยเกณฑ์การประกันคุณภาพภายในมาตรฐานระดับหลักสูตรของสำนักงานปลัดกระทรวงอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมที่รับรองมาตรฐานในระดับดีขึ้นไป ซึ่งคิดจากค่าเฉลี่ย 3.50 จากคะแนนเต็ม 5 คะแนน (Ministry of Higher Education, Science, Research and Innovation, 2022) รวบรวมข้อเสนอแนะในการประเมินหลักสูตรโดยอาศัยการวิเคราะห์เนื้อหาที่มีเนื้อหาสัมพันธ์กัน อธิบายสรุปด้วยการพรรณนา

5. ผลการวิจัย

การพัฒนาหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต (หลักสูตร 4 ปี) สาขาวิชาการสอนภาษาจีนสำนักวิชาจีนวิทยา มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวงขอเสนอผลการวิจัยเรียงลำดับตามวัตถุประสงค์การวิจัยดังนี้

5.1 ผลการสำรวจความต้องการจำเป็นของผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียของหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต (หลักสูตร 4 ปี) สาขาวิชาการสอนภาษาจีน สำนักวิชาจีนวิทยา มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง มีผลการวิจัยเป็นดังนี้

5.1.1 ผลการสำรวจความต้องการจำเป็นของผู้ทรงคุณวุฒิทางครุศาสตร์และภาษาจีน

ตารางที่ 1 ผลการสำรวจความต้องการจำเป็นของผู้ทรงคุณวุฒิทางครุศาสตร์และภาษาจีน

รายการ	สภาพที่เป็นอยู่ (I)			สภาพที่ควรเป็น (D)			PNI _{modified}	ลำดับ
	M	SD	แปลผล	M	SD	แปลผล		
ความรู้และเนื้อหา	4.474	0.687	มาก	4.382	0.697	มาก	0.020	4
ทักษะ	4.579	0.599	มากที่สุด	4.351	0.716	มาก	0.050	2
ความสามารถและ สมรรถนะ								
คุณลักษณะอันพึง ประสงค์	4.474	0.725	มาก	4.263	0.647	มาก	0.047	3
สิ่งอำนวยความสะดวก	4.553	0.686	มากที่สุด	4.168	0.647	มาก	0.085	1
สะดวกและกิจกรรม								

จากตารางแสดงให้เห็นว่าผู้ทรงคุณวุฒิทางครุศาสตร์และภาษาจีน 5 คนมีความเห็นต่อสภาพการบริหารหลักสูตร ในสภาพที่เป็นอยู่กับสภาพที่ควรเป็นแตกต่างกัน เมื่อพิจารณาความจำเป็นที่จะต้องพัฒนาพบว่าหลักสูตรควรพัฒนาในเรื่องสิ่งอำนวยความสะดวกและกิจกรรมของหลักสูตรสูงสุด รองลงมาเรื่องทักษะความสามารถและสมรรถนะที่หลักสูตรควรมีเรื่องคุณลักษณะอันพึงประสงค์ที่ควรมี และเรื่องความรู้และเนื้อหาที่ควรมีในหลักสูตรตามลำดับ

5.1.2 ผลการสำรวจความต้องการจำเป็นของอาจารย์ประจำหลักสูตร

ตารางที่ 2 ผลการสำรวจความต้องการจำเป็นของอาจารย์ประจำหลักสูตร

รายการ	สภาพที่เป็นอยู่ (I)			สภาพที่ควรเป็น (D)			PNI _{modified}	ลำดับ
	M	SD	แปลผล	M	SD	แปลผล		
ความรู้และเนื้อหา	4.353	0.855	มาก	4.211	0.786	มาก	0.804	4
ทักษะ	4.421	0.857	มาก	4.167	0.607	มาก	0.806	3
ความสามารถและ สมรรถนะ								
คุณลักษณะอันพึง ประสงค์	4.421	0.733	มาก	4.263	0.607	มาก	0.834	1
สิ่งอำนวยความสะดวก	4.211	0.787	มาก	4.105	0.994	มาก	0.813	2
สะดวกและกิจกรรม								

จากตารางแสดงให้เห็นว่าอาจารย์ประจำหลักสูตรจำนวน 9 คนมีความเห็นต่อสภาพการบริหารหลักสูตรในสภาพที่เป็นอยู่กับสภาพที่ควรเป็นแตกต่างกัน เมื่อพิจารณาความจำเป็นที่จะต้องพัฒนาพบว่าหลักสูตรควรพัฒนาในเรื่องคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของหลักสูตรสูงสุด รองลงมาเรื่องสิ่งอำนวยความสะดวกและกิจกรรมที่หลักสูตรควรมี เรื่องทักษะ ความสามารถและสมรรถนะที่ควรมีและเรื่องความรู้และเนื้อหาที่ควรมีในหลักสูตรตามลำดับ

5.1.3 ผลการสำรวจความต้องการจำเป็นของบัณฑิตของหลักสูตร

ตารางที่ 3 ผลการสำรวจความต้องการจำเป็นของบัณฑิตของหลักสูตร

รายการ	สภาพที่เป็นอยู่ (I)			สภาพที่ควรเป็น (D)			PNI _{modified}	ลำดับ
	M	SD	แปลผล	M	SD	แปลผล		
ความรู้และเนื้อหา	4.5075	0.5607	มากที่สุด	4.3968	0.6609	มาก	0.0245	2
ทักษะ	4.5152	0.5871	มากที่สุด	4.5075	0.5614	มากที่สุด	0.0017	4
ความสามารถและสมรรถนะ								
คุณลักษณะอันพึงประสงค์	4.7015	0.6822	มากที่สุด	4.4776	0.4928	มาก	0.0476	1
สิ่งอำนวยความสะดวกและ กิจกรรม	4.4478	0.7293	มาก	4.3433	0.6345	มาก	0.0235	3

จากตารางแสดงให้เห็นว่าบัณฑิตของหลักสูตรจำนวน 26 คนมีความเห็นต่อสภาพการบริหารหลักสูตรในสภาพที่เป็นอยู่กับสภาพที่ควรเป็นแตกต่างกัน เมื่อพิจารณาความจำเป็นที่จะต้องพัฒนาพบว่าหลักสูตรควรพัฒนาในเรื่องคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของหลักสูตรสูงสุด รองลงมาเรื่องความรู้และเนื้อหาที่หลักสูตรควรมี เรื่องสิ่งอำนวยความสะดวกและกิจกรรมที่ควรมีและเรื่องทักษะ ความสามารถและสมรรถนะที่ควรมีในหลักสูตรตามลำดับ

5.1.4 ผลการสำรวจความต้องการจำเป็นของนักศึกษาปัจจุบันของหลักสูตร

ตารางที่ 4 ผลการสำรวจความต้องการจำเป็นของนักศึกษาปัจจุบันของหลักสูตร

รายการ	สภาพที่เป็นอยู่ (I)			สภาพที่ควรเป็น (D)			PNI _{modified}	ลำดับ
	M	SD	แปลผล	M	SD	แปลผล		
ความรู้และเนื้อหา	4.4035	0.9221	มาก	4.1803	0.7036	มาก	0.0507	2
ทักษะ	4.4516	0.9078	มาก	4.2097	0.7169	มาก	0.0543	1
ความสามารถและสมรรถนะ								
คุณลักษณะอันพึงประสงค์	4.4194	0.6472	มาก	4.3226	0.6906	มาก	0.0219	3

รายการ	สภาพที่เป็นอยู่ (I)			สภาพที่ควรเป็น (D)			PNI _{modified}	ลำดับ
	M	SD	แปลผล	M	SD	แปลผล		
สิ่งอำนวยความสะดวกและ กิจกรรม	4.2742	0.8085	มาก	4.2581	0.7718	มาก	0.0038	4

จากตารางแสดงให้เห็นว่านักศึกษาปัจจุบันของหลักสูตรจำนวน 186 คนมีความเห็นต่อสภาพการบริหารหลักสูตรในสภาพที่เป็นอยู่กับสภาพที่ควรเป็นแตกต่างกัน เมื่อพิจารณาความจำเป็นที่จะต้องพัฒนาพบว่าหลักสูตรควรพัฒนาในเรื่องทักษะ ความสามารถและสมรรถนะของหลักสูตรสูงสุด รองลงมาเรื่องความรู้ และเนื้อหาที่หลักสูตรควรมี เรื่องคุณลักษณะอันพึงประสงค์ที่ควรมีและเรื่องสิ่งอำนวยความสะดวกและกิจกรรมที่ควรมีในหลักสูตรตามลำดับ

5.2 ผลการสร้างและพัฒนาหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต (หลักสูตร 4 ปี) สาขาวิชาการสอนภาษาจีน สำนักวิชาจีนวิทยา มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง

หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต (หลักสูตร 4 ปี) สาขาวิชาการสอนภาษาจีน สำนักวิชาจีนวิทยา มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวงเป็นหลักสูตรปริญญาตรีทางการศึกษา มีหน่วยกิตตลอดทั้งหลักสูตรจำนวน 138 หน่วยกิต โครงสร้างหลักของหลักสูตรประกอบไปด้วย (1) รายวิชาหมวดศึกษาทั่วไปจำนวน 24 หน่วยกิต ประกอบไปด้วยกลุ่มวิชาบังคับจำนวน 18 หน่วยกิต และกลุ่มวิชาเลือกจำนวน 6 หน่วยกิต (2) รายวิชาเฉพาะ ประกอบไปด้วยรายวิชาวิชาชีพครูจำนวน 42 หน่วยกิต แบ่งออกเป็นรายวิชาภาคทฤษฎี 27 หน่วยกิต รายวิชาฝึกประสบการณ์วิชาชีพจำนวน 12 หน่วยกิต รายวิชาเอก 66 หน่วยกิตและรายวิชาบูรณาการ 15 หน่วยกิต และ (3) รายวิชาเลือกเสรีจำนวน 6 หน่วยกิต

หลักสูตรได้ถูกออกแบบอาศัยหลักการจัดการศึกษาที่เน้นผลลัพธ์การเรียนรู้ หรือ Outcome-based Education ที่กำหนดผลลัพธ์การเรียนรู้ 7 ประการคือ (1) ประยุกต์ใช้หลักการ แนวคิด ทฤษฎีภาษาและวัฒนธรรมจีนเพื่อการสื่อสาร (2) เชื่อมโยงมโนทัศน์ แนวคิด หลักการวิชาชีพครูเพื่อออกแบบ วางแผนการเรียนรู้และแก้ไขปัญหาในชั้นเรียน (3) ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการส่งเสริมการเรียนรู้ได้อย่างคล่องแคล่ว (4) ปฏิบัติการสอนภาษาจีนอย่างมืออาชีพโดยใช้ศาสตร์การสอนและเทคโนโลยีสมัยใหม่ (5) ปฏิบัติตนและปฏิบัติงานตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพด้านจรรยาบรรณของครูสภา (6) มีภาวะผู้นำการสอนภาษาจีนด้วยการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง และ (7) สร้างสรรค์นวัตกรรมการเรียนรู้ภาษาจีนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน

ในทุกๆรายวิชาได้ออกแบบกลยุทธ์ในการจัดการเรียนการสอนที่อาศัยกลวิธีการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เช่น การเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) การเรียนแบบผสมผสาน (Blended Learning) การเรียนแบบห้องเรียนกลับด้าน (Flipped Classroom) การเรียนรู้ด้วยโครงงานเป็นฐาน (Project-based learning) มาใช้พัฒนาความรู้ทางภาษาจีน โดยหลักสูตรได้ผ่านการพัฒนาจากการประชุมวิพากษ์หลักสูตรดังนี้

ตารางที่ 5 ผลการยกร่างหลักสูตรจากการประชุมวิพากษ์หลักสูตร

หมวดที่ 1 ข้อมูลทั่วไป	
1.1) สถานการณ์ภายนอกหรือการพัฒนาที่จำเป็นต้องนำมาพิจารณาในการวางแผนพิจารณาหลักสูตร	
ข้อเสนอแนะจากผู้ทรงคุณวุฒิ	การดำเนินการพัฒนาปรับปรุงหลักสูตร
หลักสูตรได้บรรยายและให้เหตุผล ร้อยเรียงประเด็นอย่างชัดเจน อย่างไรก็ตามมีข้อสังเกตว่าปัญหาประดิษฐ์ได้นำมาใช้ในภาพรวมหรือไม่	ได้ตรวจสอบแล้วพบว่าเป็นจุดเน้นของหลักสูตรที่จะใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่เป็นหลักประกอบการจัดการเรียนการสอน
1.2) การสรุปตารางผลกระทบต่อการสร้างและพัฒนาหลักสูตรและความเกี่ยวข้องกับพันธกิจสถาบัน	
ข้อเสนอแนะจากผู้ทรงคุณวุฒิ	การดำเนินการพัฒนาปรับปรุงหลักสูตร
หลักสูตรได้อธิบายและรวบรวมสารสนเทศได้สอดคล้องกับพันธกิจสถาบันได้อย่างครบถ้วน อีกทั้งยังเห็นเป็นรูปธรรม	-
หมวดที่ 2 ข้อมูลจำเพาะของหลักสูตร	
2.1) ปรัชญาของหลักสูตร	
มีความครอบคลุม สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบันและครอบคลุมผลลัพธ์หลักของหลักสูตร	-
2.2) ความสำคัญของหลักสูตร	
ข้อเสนอแนะจากผู้ทรงคุณวุฒิ	การดำเนินการพัฒนาปรับปรุงหลักสูตร
มีจุดเด่นที่มีการมุ่งเน้นผลิตบัณฑิตที่มีสมรรถนะภาษาจีนที่เหมาะสมสำหรับการเป็นครูผู้สอน อีกทั้งยังเป็นหลักสูตรที่มุ่งสร้างสมรรถนะการใช้ภาษาอังกฤษควบคู่กับภาษาจีน อาจเพิ่มเติมในประเด็นการพัฒนาที่ยั่งยืน	ได้เพิ่มประเด็นการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เชิงการพัฒนาอย่างยั่งยืน
2.3) คุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ของหลักสูตร	
ข้อเสนอแนะจากผู้ทรงคุณวุฒิ	การดำเนินการพัฒนาปรับปรุงหลักสูตร
ด้วยปรัชญาของหลักสูตรมีการระบุถึง “ภาวะผู้นำ” ศาสตร์การสอนและสร้างสรรค์นวัตกรรมการเรียนรู้ภาษาจีน หลักสูตรอาจพิจารณากำหนดเป็นหนึ่งในคุณลักษณะของบัณฑิตเพื่อให้มีความสอดคล้องต้องกัน	หลักสูตรได้นำไปเพิ่ม “ภาวะผู้นำการศึกษา” ในประเด็นมีทักษะใหม่แห่งอนาคตที่จำเป็นสำหรับการเป็นครู (Professionalism : P)
2.4) วัตถุประสงค์ของหลักสูตร	
ข้อเสนอแนะจากผู้ทรงคุณวุฒิ	การดำเนินการพัฒนาปรับปรุงหลักสูตร
หลักสูตรมีความครอบคลุมในการผลิตบัณฑิตให้มีคุณภาพและครอบคลุมทักษะที่ครูพึงมีในการจัดการเรียนรู้ในยุคสมัยปัจจุบัน	-
2.5) ผลลัพธ์การเรียนรู้ระดับหลักสูตร (PLOs)	
ข้อเสนอแนะจากผู้ทรงคุณวุฒิ	การดำเนินการพัฒนาปรับปรุงหลักสูตร
ใน PLO6 ควรใช้คำกริยาที่บ่งบอกพฤติกรรมตามทฤษฎีของบลูม และปรับ PLO7 ให้ใช้คำกริยาเช่นเดียวกัน	ปรับ PLO6 เป็น แสดงถึงภาวะผู้นำการสอนภาษาจีนด้วยการแสวงหาความรู้ได้ด้วยตนเอง

ตัวอย่างเช่น สามารถสร้างนวัตกรรมการจัดการเรียนการสอน	ปรับ PLO7 เป็น สร้างสรรค์นวัตกรรมการเรียนรู้ภาษาจีนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน
หมวดที่ 3 ระบบการจัดการศึกษา การดำเนินการและโครงสร้างของหลักสูตร	
3.1) โครงสร้างหลักสูตร	
ข้อเสนอแนะจากผู้ทรงคุณวุฒิ	การดำเนินการพัฒนาปรับปรุงหลักสูตร
โครงสร้างของหลักสูตร รายวิชามีความเหมาะสม อย่างไรก็ตามอาจพบทวนในประเด็นของจำนวนหน่วยกิต 147 หน่วยกิตซึ่งเกินไปกว่ามาตรฐานของ สป.อว.ที่กำหนดขั้นต่ำที่ 120 หน่วยกิต อาจกระทบกับการบริหารจัดการภาระงานของของคณาจารย์ในหลักสูตร รวมไปถึงนักศึกษาที่มีจำนวนรายวิชาเรียนมาก อาจสร้างความเหนื่อยล้าแก่นักศึกษา	ได้ปรับจำนวนหน่วยกิตเหลือ 138 หน่วยกิต โดยบูรณาการรายวิชาที่มีเนื้อหาสัมพันธ์กัน แล้วตัดรายวิชาออกจำนวน 4 รายวิชาประกอบไปด้วย 1) ตัดรายวิชา 2403321 ระบบคำและวจนปฏิบัติ ศาสตร์ในภาษาจีนเบื้องต้น Introduction to Chinese Morphology and Pragmatics นำไปบูรณาการกับรายวิชาภาษาจีนก้าวหน้า 3 กับรายวิชาภาษาจีนก้าวหน้า 4 2) ตัดรายวิชา 2403323 ภาษาจีนโบราณประยุกต์ Applied Classical Chinese นำไปบูรณาการกับรายวิชาวรรณคดีและปรัชญาจีน 3) ตัดรายวิชา 2403431 การสัมมนาเพื่อการพัฒนาวิชาชีพครูสอนภาษาจีน Seminar on Professional Development for Chinese Teachers นำไปเป็นส่วนหนึ่งของการเตรียมความพร้อมการสัมมนาวิชาชีพครู 4) ตัดรายวิชาเอกเลือก จำนวน 1 รายวิชา
3.2) แผนการศึกษา	
ข้อเสนอแนะจากผู้ทรงคุณวุฒิ	การดำเนินการพัฒนาปรับปรุงหลักสูตร
แผนการศึกษามีความเหมาะสมสอดคล้องกับความต้องการในยุคปัจจุบัน สามารถนำปรัชญาของมหาวิทยาลัยมาประยุกต์ใช้ในรายวิชาเพื่อพัฒนาคุณภาพนักศึกษาเรียงตามลำดับขั้นการเรียนรู้โดยเรียงจากง่ายไปยาก อย่างไรก็ตามหลักสูตรควรพิจารณาแผนการศึกษาให้สอดคล้องกับการเปิดปิดภาคเรียนของสถานศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน	หลักสูตรมีความจำเป็นที่จะต้องให้นักศึกษาออกฝึกประสบการณ์ในภาคการศึกษาฤดูร้อน เนื่องจากที่ตั้งของมหาวิทยาลัยอยู่ไกลจากสถานศึกษาและนักศึกษามีจำนวนมาก
พิจารณาในประเด็นของการให้นักศึกษาออกไปฝึกประสบการณ์ทุกภาคการศึกษาฤดูร้อน ซึ่งนักศึกษาอาจเกิดความเหนื่อยล้า ควรหากลไกในการให้นักศึกษาศึกษาด้วยพร้อมกับฝึกประสบการณ์ระหว่างเรียน นอกจากนี้ควรระบุว่ามีมหาวิทยาลัยได้จัดให้นักศึกษาไปศึกษาระยะสั้นที่ประเทศจีนในช่วงใดของหลักสูตร	หลักสูตรได้ทำ MOU ร่วมกับมหาวิทยาลัยในประเทศจีน เพื่อจัดการเรียนการสอนสำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 3 การศึกษาภาคต้น โดยรายวิชาที่จัดการเรียนการสอนนั้นได้ทำการประสานงานกับมหาวิทยาลัยโดยส่งรายละเอียดรายวิชา PLO CLO ให้รายวิชาได้สอดคล้องกัน ดังนั้น นักศึกษาสามารถเลือกที่จะศึกษาในประเทศหรือประเทศจีนได้

หมวดที่ 4 การจัดกระบวนการเรียนรู้

4.1) ตารางแสดงความเชื่อมโยงระหว่างผลลัพธ์การเรียนรู้ของหลักสูตร (Program Learning Outcomes: PLOs) กับผลลัพธ์การเรียนรู้ตามมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา

ข้อเสนอแนะจากผู้ทรงคุณวุฒิ	การดำเนินการพัฒนาปรับปรุงหลักสูตร
PLOs มีความสอดคล้องกับมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาและหลักสูตรได้แสดงกลยุทธ์ในการพัฒนาจัดการเรียนการสอนและประเมินผลการเรียนรู้ได้สอดคล้องกับกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาของ สป.อว. อย่างไรก็ตาม PLOs ดังที่เสนอไปในข้างต้น และควรเพิ่มตารางในการแสดงความสัมพันธ์ระหว่างรายวิชาที่พ่วงกับมาตรฐานการเรียนรู้	1) หลักสูตรได้ปรับ PLO6 กับ PLO7 ตามที่ผู้ทรงคุณวุฒิได้เสนอ 2) หลักสูตรได้เพิ่มตารางวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างรายวิชาที่พ่วงกับประกาศนียบัตร เรื่อง รายละเอียดของมาตรฐานความรู้และประสบการณ์วิชาชีพครู ตามข้อบังคับคุรุสภา ว่าด้วยมาตรฐานวิชาชีพ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2562 ในราชกิจจานุเบกษา เล่ม 137 ตอนพิเศษ 109 ง ลงวันที่ 7 พ.ค. 2563

4.2) แผนที่แสดงการกระจายความรับผิดชอบมาตรฐานผลการเรียนรู้ของรายวิชา (Curriculum Mapping)

ข้อเสนอแนะจากผู้ทรงคุณวุฒิ	การดำเนินการพัฒนาปรับปรุงหลักสูตร
1) รายวิชา 2403221 ภาษาจีนก้าวหน้า 3 PLO1 อาจพิจารณา I เป็น R 2) รายวิชา 2403322 การเขียนภาษาจีนเพื่อสร้างสรรค์ผลงาน มีความสัมพันธ์กับ PLO6 หรือไม่ 3) ในภาพรวมของหลักสูตรมีจุดคำที่รับผิดชอบ PLOs เป็นจำนวนมาก ซึ่งทำให้ CLOs จำนวนมาก แต่ละรายวิชาจำเป็นต้องวัดประเมินผล อาจส่งผลต่อเนื้อหาจำนวนมาก และการวัดประเมินผล การสั่งงาน เป็นต้น	พิจารณาแล้วปรับตามที่ผู้ทรงคุณวุฒิเสนอ พิจารณาแล้ว มีความสัมพันธ์น้อยและวัดประเมินผลได้ยาก จึงตัดออกตามที่ผู้ทรงคุณวุฒิเสนอ การจัดหลักสูตรนี้ไม่ได้ใช้สัญลักษณ์จุดขาวซึ่งเป็นสัญลักษณ์เดิมที่มีการสอนแต่ไม่ได้เน้นการวัดผล จึงมีแต่จุดดำแต่อย่างไรก็ตามเป็นการระบุสิ่งที่วัดเป็นเพียงบางส่วนของ PLOs

4.3) ตารางแสดงความสัมพันธ์ระหว่างรายวิชาในหลักสูตรกับผลลัพธ์การเรียนรู้ของหลักสูตร (Program Learning Outcomes, PLOs) จำแนกตามลำดับชั้นปี

ข้อเสนอแนะจากผู้ทรงคุณวุฒิ	การดำเนินการพัฒนาปรับปรุงหลักสูตร
1) รายวิชา 2403311 การเขียนภาษาจีนเพื่อการสร้างสรรค์ผลงานตรง PLO7 อาจปรับจาก APP เป็น CRE 2) รายวิชา 2403041 การอ่านและการเขียนภาษาจีนจากสื่อตรง PLO7 อาจปรับเป็น CRE 3) ให้ตรวจสอบว่า YLOs แต่ละชั้นปีสามารถวัดประเมินผลได้อย่างเป็นรูปธรรมหรือไม่	หลักสูตรพิจารณาเห็นสอดคล้องกับผู้ทรงคุณวุฒิเสนอ หลักสูตรพิจารณาเห็นสอดคล้องกับผู้ทรงคุณวุฒิเสนอ ได้ปรับ YLO ให้เป็นรูปธรรมและวัดประเมินผลได้อย่างชัดเจน ปรับ PLO7 ไปอยู่ YLO4

4.4) ผลลัพธ์การเรียนรู้ของนักศึกษาเมื่อเรียนจบในแต่ละชั้นปี มีดังนี้

ข้อเสนอแนะจากผู้ทรงคุณวุฒิ	การดำเนินการพัฒนาปรับปรุงหลักสูตร
1) อาจพิจารณา YLOs เป็นข้อๆ ยกตัวอย่างเช่น YLO1 ใช้ภาษาจีนและภาษาอังกฤษในการสอนและการสื่อสารระดับต้น	หลักสูตรได้พิจารณาแล้วเขียนเป็นความเรียงเพื่อให้สะดวกและยืดหยุ่นในการวัดประเมินผล YLO รายปีได้ง่าย จึงคงเดิม

YLO2 ใช้ภาษาจีนและภาษาอังกฤษในการสอนและการสื่อสารระดับกลาง	
YLO3 ใช้ภาษาจีนและภาษาอังกฤษในการสอนและการสื่อสารระดับสูง	
YLO4 ใช้ภาษาจีนและภาษาอังกฤษในการสอนและการสื่อสารอย่างคล่องแคล่ว	

หมวดที่ 5 ความพร้อมและศักยภาพในการบริหารจัดการหลักสูตร

ข้อเสนอแนะจากผู้ทรงคุณวุฒิ	การดำเนินการพัฒนาปรับปรุงหลักสูตร
อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรจะต้องสำเร็จการศึกษาอย่างน้อยระดับปริญญาโททางการศึกษาและมีคุณสมบัติอื่นเป็นไปตามประกาศของ สป.อว.	ปรับอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรดังนี้ 1) อ.ดร.ปณิญา กระจุกพร 2) อ.ดร.ธิรยา อินทร์แปลง (ผู้ถือใบประกอบวิชาชีพ) 3) อ.อภิญญา แดงทองดี (ผู้ถือใบประกอบวิชาชีพ) 4) อาจารย์นพเก้า แซ่เซา 5) อาจารย์เพชรพิรุณ ดอกกุหลาบ
1) ความต้องการของผู้ส่วนได้ส่วนเสียภายนอก ควรเพิ่มการพิจารณาสอบถามนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย หรือ ประถมศึกษาที่นักศึกษาของสถาบันได้ทำการฝึกสอน เพื่อให้ได้ข้อมูลมาปรับหลักสูตร	1) เป็นข้อเสนอแนะที่ดี จะนำไปพัฒนาปรับปรุงในครั้งต่อไปในการประกันคุณภาพ
2) ควรปรับรายละเอียดรายวิชาเพื่อเน้นความสามารถในการสื่อสารให้กับผู้เรียน	2) หลักสูตรได้พิจารณาปรับปรุงคำอธิบายรายวิชาและ CLOs ของแต่ละรายวิชาให้มีจุดเน้นเพื่อการสื่อสารในรายวิชาเอก
3) คำอธิบายรายวิชาภาษาจีนกั๋วหน้า 1-4 ควรพิจารณาว่าคำศัพท์ให้ครอบคลุม HSK 5	ปรับตามที่ท่านผู้ทรงคุณวุฒิเสนอ
4) รายวิชา 2403331 การสอนภาษาจีนในฐานะภาษาต่างประเทศ เพิ่มการมุ่งเน้นการสอนคำศัพท์ ไวยากรณ์ อักษรจีน การออกเสียง เพื่อพัฒนาความสามารถทางด้านการถ่ายทอดความรู้ภาษาจีน การจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียนก่อนออกไปฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู	ปรับตามที่ท่านผู้ทรงคุณวุฒิเสนอ
5) เพิ่มกลุ่มอาชีพ เช่น ล่ามแปลภาษาจีน นักแปลหนังสือ	ปรับตามที่ท่านผู้ทรงคุณวุฒิเสนอ
6) ข้อ 9.4.2 หน้าที่ 6 ตรง “ต้องการการเรียนการสอนที่มุ่งประสบการณ์จริง” คืออะไร เสนอตัวอย่างให้เป็นรูปธรรม	ได้เสนอตัวอย่างให้เป็นรูปธรรม “ยกตัวอย่างเช่น การฝึกสอนกับนักเรียนในชั้นเรียนจริง การทดลองสอนบุคคลทั่วไป เป็นต้น”
7) ตารางแสดงกิจกรรมส่งเสริมความเป็นครูในกิจกรรมที่ 1-6 กิจกรรมไหนที่ส่งเสริมการพัฒนาอย่างยั่งยืนควรแสดงให้ละเอียด	ได้อธิบายเพิ่มเติมกิจกรรม กิจกรรมครูคิดไซเรน กิจกรรมลูกเสือเนตรนารี กิจกรรม Teaching Contest
8) หมวดที่ 3 คุณสมบัติผู้เข้ารับการศึกษา อาจเพิ่มข้อ 4 มีค่านิยม เจตคติที่ดี มีคุณลักษณะที่เหมาะสมกับวิชาชีพครูตาม	ปรับตามที่ท่านผู้ทรงคุณวุฒิเสนอ

หลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการคัดเลือกนักศึกษา กำหนด	
9) คำอธิบายรายวิชา 2403322 รายวิชานี้อยู่ในระดับสูง แล้ว ไม่แน่ว่าจะมีการเน้นเรื่องเครื่องหมายวรรคตอน	ปรับตามที่ท่านผู้ทรงคุณวุฒิเสนอ
10) คำอธิบายรายวิชา 2403042 การสอบวัดระดับความรู้ ภาษาจีน อาจารย์ระบุจำนวนคำศัพท์ได้ด้วยเลย (2,500 คำ)	ปรับตามที่ท่านผู้ทรงคุณวุฒิเสนอ

5.3 ผลการประเมินคุณภาพหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต (หลักสูตร 4 ปี) สาขาวิชาการสอน ภาษาจีน สำนักวิชาจีนวิทยา มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง

ตารางที่ 6 ผลการประเมินคุณภาพของหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาจีน

ที่	รายการ	ความถูกต้อง			ความเหมาะสม			ความเป็นไปได้			ความคุ้มค่า		
		M	SD	แปล ผล	M	SD	แปล ผล	M	SD	แปล ผล	M	SD	แปล ผล
หมวดที่ 1 ข้อมูลทั่วไป													
1	รหัสและชื่อหลักสูตร ชื่อ ปริญญาและจำนวนหน่วย กิตที่เรียนตลอดหลักสูตร	4.06	0.44	ผ่าน	4.08	0.25	ผ่าน	4.71	0.56	ผ่าน	4.01	0.42	ผ่าน
2	ความร่วมมือกับสถาบันอื่น	4.93	0.27	ผ่าน	3.91	0.49	ผ่าน	4.84	0.30	ผ่าน	3.67	0.48	ผ่าน
3	การพัฒนาหลักสูตร สรุป สารสนเทศจากการ วิเคราะห์ข้อมูล	4.60	0.23	ผ่าน	4.74	0.50	ผ่าน	3.98	0.26	ผ่าน	4.89	0.46	ผ่าน
4	ความเกี่ยวข้องกับวิสัยทัศน์ พันธกิจ นโยบาย และ ยุทธศาสตร์ ของสถาบัน	4.40	0.58	ผ่าน	4.04	0.42	ผ่าน	3.67	0.40	ผ่าน	4.82	0.29	ผ่าน
หมวดที่ 2 ข้อมูลเฉพาะของหลักสูตร													
5	ปรัชญา ความสำคัญ และ วัตถุประสงค์ของหลักสูตร	3.73	0.59	ผ่าน	3.92	0.51	ผ่าน	3.84	0.59	ผ่าน	3.89	0.48	ผ่าน
6	คุณลักษณะบัณฑิตที่พึง ประสงค์ของหลักสูตร	3.73	0.52	ผ่าน	4.31	0.40	ผ่าน	4.14	0.30	ผ่าน	4.49	0.29	ผ่าน
7	วัตถุประสงค์ของหลักสูตร	3.59	0.32	ผ่าน	3.71	0.41	ผ่าน	4.73	0.47	ผ่าน	4.73	0.33	ผ่าน
8	ผลลัพธ์การเรียนรู้ระดับ หลักสูตร	4.80	0.24	ผ่าน	4.70	0.37	ผ่าน	4.79	0.50	ผ่าน	4.33	0.50	ผ่าน
9	ความสอดคล้องของผลลัพธ์ การเรียนรู้ระดับหลักสูตร	4.40	0.47	ผ่าน	3.61	0.21	ผ่าน	3.51	0.30	ผ่าน	4.29	0.46	ผ่าน
10	ความเชื่อมโยงของผลลัพธ์ การเรียนรู้ระดับหลักสูตร	4.56	0.38	ผ่าน	4.98	0.24	ผ่าน	4.27	0.49	ผ่าน	3.86	0.54	ผ่าน
11	ผลลัพธ์การเรียนรู้ระดับ หลักสูตร จำแนกตาม	3.53	0.25	ผ่าน	4.66	0.21	ผ่าน	4.13	0.35	ผ่าน	3.64	0.46	ผ่าน

ที่	รายการ	ความถูกต้อง			ความเหมาะสม			ความเป็นไปได้			ความคุ้มค่า		
		M	SD	แปล ผล	M	SD	แปล ผล	M	SD	แปล ผล	M	SD	แปล ผล
	ผลลัพธ์และระดับการเรียนรู้												
12	การวิเคราะห์ผลลัพธ์การเรียนรู้ในระดับหลักสูตรและแผนพัฒนาปรับปรุง	4.95	0.40	ผ่าน	3.80	0.45	ผ่าน	3.83	0.45	ผ่าน	4.85	0.43	ผ่าน

หมวดที่ 3 ระบบการจัดการศึกษา การดำเนินการ และโครงสร้างของหลักสูตร

13	ระบบการจัดการศึกษาและการดำเนินการหลักสูตร	4.75	0.21	ผ่าน	3.51	0.33	ผ่าน	3.68	0.45	ผ่าน	4.85	0.24	ผ่าน
14	คุณสมบัติของผู้เข้าศึกษาและกระบวนการรับนักศึกษา	3.82	0.56	ผ่าน	4.72	0.40	ผ่าน	4.01	0.41	ผ่าน	4.45	0.35	ผ่าน
15	โครงสร้างหลักสูตร	3.77	0.30	ผ่าน	4.56	0.56	ผ่าน	4.91	0.24	ผ่าน	4.01	0.31	ผ่าน
16	รายวิชาและหน่วยกิต	3.78	0.47	ผ่าน	4.59	0.30	ผ่าน	3.98	0.53	ผ่าน	4.02	0.30	ผ่าน
17	แผนการศึกษา	3.96	0.32	ผ่าน	4.66	0.36	ผ่าน	4.28	0.33	ผ่าน	4.59	0.59	ผ่าน
18	คำอธิบายรายวิชา	4.29	0.41	ผ่าน	3.61	0.50	ผ่าน	4.55	0.27	ผ่าน	4.85	0.36	ผ่าน

หมวดที่ 4 การจัดกระบวนการเรียนรู้

19	ความเชื่อมโยงระหว่างผลลัพธ์การเรียนรู้ของหลักสูตรกับผลลัพธ์การเรียนรู้ตามมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา	4.15	0.42	ผ่าน	4.04	0.29	ผ่าน	4.05	0.22	ผ่าน	4.83	0.56	ผ่าน
20	ความสัมพันธ์ระหว่างรายวิชาชีพครูกับประกาศนียบัตรวิชาชีพครู	3.94	0.27	ผ่าน	3.67	0.23	ผ่าน	4.96	0.44	ผ่าน	4.67	0.45	ผ่าน
21	แผนที่แสดงการกระจายความรับผิดชอบมาตรฐานผลการเรียนรู้ของรายวิชา	4.42	0.59	ผ่าน	4.79	0.32	ผ่าน	4.94	0.47	ผ่าน	4.46	0.52	ผ่าน
22	ความสัมพันธ์ระหว่างรายวิชาในหลักสูตรกับผลลัพธ์การเรียนรู้ของหลักสูตรจำแนกตามลำดับชั้นปี	3.71	0.51	ผ่าน	4.43	0.26	ผ่าน	3.88	0.21	ผ่าน	3.63	0.40	ผ่าน

ที่	รายการ	ความถูกต้อง			ความเหมาะสม			ความเป็นไปได้			ความคุ้มค่า		
		M	SD	แปล ผล	M	SD	แปล ผล	M	SD	แปล ผล	M	SD	แปล ผล
23	ผลลัพธ์การเรียนรู้ของ นักศึกษาเมื่อสิ้นปี การศึกษา	3.94	0.58	ผ่าน	4.00	0.57	ผ่าน	4.25	0.40	ผ่าน	3.74	0.43	ผ่าน
24	ผลลัพธ์การเรียนรู้ที่ คาดหวังของหลักสูตรที่ นักศึกษาสามารถบรรลุได้ เมื่อเรียนจบในแต่ละชั้นปี	4.05	0.56	ผ่าน	3.60	0.52	ผ่าน	3.95	0.29	ผ่าน	4.85	0.40	ผ่าน

หมวดที่ 5 ความพร้อมและศักยภาพในการบริหารจัดการหลักสูตร

25	คุณวุฒิ คุณสมบัติ และ จำนวนอาจารย์	4.18	0.44	ผ่าน	3.97	0.45	ผ่าน	3.93	0.46	ผ่าน	4.41	0.28	ผ่าน
26	การบริหารและพัฒนา อาจารย์	4.68	0.57	ผ่าน	3.99	0.55	ผ่าน	3.56	0.27	ผ่าน	3.51	0.49	ผ่าน
27	ควา ม พ ร้ อ ม ต้ า น งบประมาณ	3.80	0.24	ผ่าน	4.59	0.52	ผ่าน	4.41	0.48	ผ่าน	3.65	0.31	ผ่าน
28	ความพร้อมด้านการบริหาร จัดการหลักสูตร	4.27	0.28	ผ่าน	4.46	0.27	ผ่าน	4.25	0.35	ผ่าน	4.50	0.21	ผ่าน
29	การบริหารความเสี่ยงใน ระหว่างการค้าเนินการ หลักสูตร	4.39	0.22	ผ่าน	4.83	0.56	ผ่าน	3.58	0.57	ผ่าน	3.51	0.46	ผ่าน
30	การสื่อสารและเผยแพร่ ข้อมูลของหลักสูตรให้ผู้มี ส่วนได้เสียในหลักสูตร	3.57	0.33	ผ่าน	4.21	0.42	ผ่าน	3.92	0.26	ผ่าน	3.74	0.27	ผ่าน

จากตารางแสดงให้เห็นว่าทุกองค์ประกอบที่ถูกประเมินได้ผ่านเกณฑ์มาตรฐานในด้านความถูกต้อง ความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความคุ้มค่า หมวดที่ 1 ซึ่งรวมถึงรหัสและชื่อหลักสูตร ความร่วมมือกับ สถาบันอื่น และการพัฒนาหลักสูตร มีผลการประเมินระดับมากในทุกด้าน ส่วนหมวดที่ 3 ระบบการจัด การศึกษาและโครงสร้างหลักสูตร มีผลการประเมินที่ผ่านเกณฑ์โดยเฉพาะในด้านความเป็นไปได้มีคะแนนระดับ มากที่สุดในหลายรายการ เช่น โครงสร้างหลักสูตรและแผนการศึกษา

6. อภิปรายผลการวิจัย

6.1 จากผลการศึกษาความต้องการจำเป็นของผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียของหลักสูตรที่พบว่าส่วนใหญ่มี ความต้องการจำเป็นที่จะให้หลักสูตรพัฒนาในเนื้อหาและพัฒนาทักษะของนักศึกษาให้สอดคล้องกับงานและ สถานการณ์ในปัจจุบัน เหตุที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะการพัฒนาหลักสูตรควรมุ่งเน้นการปรับปรุงหลักสูตรให้

สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนและผู้เกี่ยวข้อง หลักสูตรที่เน้นพัฒนาทักษะ ความสามารถ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ สอดคล้องกับแนวทางการเรียนรู้ที่เน้นสมรรถนะ (Competency-Based Education Theory) ของ Gervais (2016) เป็นเพราะการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพจะต้องพัฒนาทักษะเฉพาะและสมรรถนะของผู้เรียนให้ตรงตามความต้องการของสังคมและตลาดแรงงาน และสอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาหลักสูตรที่ตอบสนองต่อความต้องการของผู้ทรงคุณวุฒิ อาจารย์ประจำหลักสูตร และนักศึกษาปัจจุบันของ Healey, Jenkins, and Lea (2014) แสดงให้เห็นถึงความสำคัญของการสร้างหลักสูตรที่สามารถตอบสนองต่อความเปลี่ยนแปลงในภาควิชาชีพ นอกจากนี้ ผลการวิจัยยังแสดงถึงความสัมพันธ์กับทฤษฎีการเรียนรู้เชิงสร้างสรรค์ (Constructivist Learning Theory) ของ Fosnot (2013) ที่เน้นการให้ผู้เรียนสร้างความรู้ด้วยตนเองผ่านการปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมการเรียนรู้ การที่นักศึกษาเน้นความสำคัญในด้านทักษะสมรรถนะและกิจกรรมเสริม เป็นการยืนยันว่าการเรียนรู้เชิงสร้างสรรค์นั้นมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาความสามารถที่สามารถนำไปใช้ในชีวิตรจริง เมื่อพิจารณาถึงผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับการศึกษาของ Fang, Yuan, and Wang (2022) ที่เน้นว่าหลักสูตรภาษาจีนควรพัฒนาเพื่อเสริมทักษะการสอนและสมรรถนะที่เหมาะสมกับบริบทของสังคมสมัยใหม่ นอกจากนี้ งานวิจัยของ Han (2019) ยังชี้ให้เห็นถึงความสำคัญของการใช้กิจกรรมเสริมในการเรียนการสอน เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการพัฒนาสมรรถนะของผู้เรียนในสาขาภาษาจีน

อย่างไรก็ตามการวิจัยนี้เก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียของหลักสูตรบางกลุ่มที่มีจำนวนกลุ่มตัวอย่างน้อย เช่น ผู้ทรงคุณวุฒิ อาจารย์ผู้สอน เป็นข้อจำกัดของงานวิจัยนี้ซึ่งข้อมูลที่ได้อาจไม่สามารถสรุปอ้างอิงไปยังภาพรวมทั้งหมดของหลักสูตรได้ ผู้วิจัยจึงอาศัยหลักการสกัดข้อมูลที่น่าเชื่อถือและคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างที่มีบทบาทส่วนได้ส่วนเสียในระดับสูงที่ส่งผลกระทบสูงต่อการบริหารจัดการหลักสูตรเป็นหลักในการให้ข้อมูล และวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพเพิ่มเติมเข้าดังสอดคล้องกับหลักการพัฒนาหลักสูตรในงานวิจัยของ Kong et al. (2017) ที่ทำการคัดเลือกผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียที่มีอิทธิพลหลักในการบริหารจัดการหลักสูตรวิศวกรรมศาสตร์เพื่อนำสารสนเทศมาพัฒนาหลักสูตรได้อย่างมีประสิทธิภาพ

6.2 จากผลการประเมินหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาจีนในภาพรวมมีผลการประเมินผ่านเกณฑ์การประเมิน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้วิจัยได้ออกแบบหลักสูตรตามทฤษฎีการพัฒนาหลักสูตร (Curriculum Development Theory) ของ Tyler (1949) ที่กล่าวถึงการออกแบบหลักสูตรเพื่อให้ตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียนและบริบททางสังคม สามารถเชื่อมโยงกับผลการวิจัยนี้ โดยการพัฒนาศาสตร์ที่เน้นให้เกิดทักษะเฉพาะที่ตอบสนองต่อ ความต้องการที่เปลี่ยนแปลงตามยุคสมัยและสังคม Tyler เสนอว่าหลักสูตรควรพัฒนาขึ้นบนพื้นฐานของจุดมุ่งหมายที่ชัดเจน ซึ่งเป็นพื้นฐานสำคัญในการออกแบบและปรับปรุงหลักสูตรที่สอดคล้องกับความต้องการของสังคมของ Ornstein and Hunkins (2018) ที่เน้นว่าการพัฒนาหลักสูตรควรเริ่มจากการวิเคราะห์ความต้องการของผู้เรียนเพื่อออกแบบให้ตรงกับความสามารถและทักษะที่จำเป็นในอนาคต เมื่อพิจารณาในผลการประเมินที่พบว่าผู้ทรงคุณวุฒิมีความเห็นสอดคล้องกันว่าควรพัฒนาทักษะและสมรรถนะเป็นลำดับต้น การเน้นทักษะและสมรรถนะในบริบทของการสอนภาษาจีนสะท้อนถึงความเชื่อมโยงกับแนวทางการเรียนรู้ที่เน้นสมรรถนะ (Competency-Based Education Theory) ซึ่งทฤษฎีนี้เน้นการเรียนรู้โดยมุ่งเน้นผลลัพธ์ที่ผู้เรียนสามารถนำไปใช้ได้ในชีวิตจริง โดยเฉพาะในบริบทของการทำงาน

ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Hodson and Taylor (2018) ที่อธิบายว่าการใช้กิจกรรมเสริมในหลักสูตรมีความสำคัญในการเสริมสร้างสมรรถนะและทักษะเฉพาะทางที่ผู้เรียนสามารถนำไปใช้ได้ สถานการณ์จริง

เมื่อพิจารณาในประเด็นของหมวดการจัดการศึกษาและหมวดกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่มีผลการประเมินโดยรวมอยู่ในระดับมากซึ่งผ่านเกณฑ์การประเมิน อาจเป็นเพราะผู้วิจัยสอดคล้องกับทฤษฎีการเรียนรู้ที่เน้นสมรรถนะ (Competency-Based Education Theory) ของ Gervais (2016) ซึ่งเป็นแนวคิดที่ให้ความสำคัญในการพัฒนาทักษะและสมรรถนะเฉพาะที่ผู้เรียนสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์การทำงานจริง โดยผลการประเมินในด้านผลลัพธ์การเรียนรู้แสดงให้เห็นว่านักศึกษามีความสามารถในการบรรลุผลลัพธ์การเรียนรู้ตามเป้าหมายของหลักสูตร ซึ่งแสดงถึงการพัฒนาสมรรถนะในการใช้ภาษาจีนและทักษะการสอนภาษาจีนที่เหมาะสมสำหรับการประยุกต์ใช้ในบริบทการทำงานจริง การพัฒนาสมรรถนะในบริบทการเรียนการสอนนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ Zhao (2020) ที่ศึกษาการออกแบบหลักสูตรการสอนที่เน้นการพัฒนาทักษะที่สามารถนำไปใช้ได้จริงในตลาดแรงงานและชีวิตประจำวัน

อีกทั้งเมื่อพิจารณาในประเด็นของความพร้อมและศักยภาพในการบริหารจัดการหลักสูตรที่มีผลการประเมินในภาพรวมผ่านเกณฑ์การประเมินอาจเป็นเพราะได้ออกแบบตามทฤษฎีการบริหารจัดการศึกษา (Educational Management Theory) ของ Bush (2011) ซึ่งเน้นการบริหารจัดการทรัพยากรทางการศึกษา การจัดสรรงบประมาณ และการบริหารความเสี่ยงเพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งเป็นเช่นเดียวกันกับผลการวิจัย Chen, Zhang, and McNaughton (2023) ที่อธิบายถึงการจัดการทรัพยากรและสิ่งอำนวยความสะดวกเป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพและบรรลุผลลัพธ์การเรียนรู้ที่คาดหวัง การที่หลักสูตรนี้ได้รับการประเมินในด้านการบริหารจัดการและการจัดกิจกรรมเสริมในระดับที่ดีแสดงให้เห็นถึงการนำทฤษฎีการบริหารจัดการศึกษามาประยุกต์ใช้ในการออกแบบและดำเนินการหลักสูตร

7. ข้อเสนอแนะของการวิจัย

7.1 ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

7.1.1 การวิจัยนี้เป็นการวิจัยที่พัฒนาหลักสูตรตามกรอบแนวคิดมาตรฐานของสำนักงานปลัดกระทรวงอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม เหมาะแก่การนำไปใช้ในบริบทของการศึกษาระดับปริญญาขึ้นไป

7.1.2 การนำมาตรฐานการประเมินของ JCSEE มาใช้จะต้องอธิบายนิยาม ความหมายและต้องมีการสื่อสารระหว่างผู้วิจัยกับผู้ประเมินให้เข้าใจสอดคล้องต้องกัน

7.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

7.2.1 ควรเพิ่มแนวคิดอื่นๆ มาใช้ประกอบการประเมินเพื่อให้ข้อมูลครบถ้วนและสามารถนำไปใช้สรุปอ้างอิงไปยังหลักสูตรอื่น เช่น การประเมินเชิงระบบ การประเมินแบบ Realist evaluation เป็นต้น

7.2.2 การวิจัยควรให้ความสำคัญเพิ่มเติมในประเด็น การพัฒนาครูและอาจารย์ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการถ่ายทอดความรู้และการใช้เทคโนโลยีใหม่ๆ ในการเรียนการสอน

บรรณานุกรม

- Bush, T. (2011). *Theories of educational leadership and management*. Sage.
- Chen, S., Zhang, L. J., & McNaughton, S. (2023). The structure and characteristics of Chinese university English teachers' identities: Toward a sustainable language pedagogy. *Sustainability*, 15(15), 12040. <https://doi.org/10.3390/su151512040>
- Fang, F., Yuan, L., Xu, H., & Wang, X. (2022). Global English and translanguaging in textbook design and curriculum development for universities in the Greater Bay Area of China. *Asian-Pacific Journal of Second and Foreign Language Education*, 7(1), 35.
- Fosnot, C. T. (2013). *Constructivism: Theory, perspectives, and practice* (2nd ed.). Teachers College Press.
- Gervais, J. (2016). The operational definition of competency-based education. *The Journal of Competency-Based Education*, 1(2), 98–106. <https://doi.org/10.1002/cbe2.1011>
- Han, C. (2019). Teaching Chinese as a second language – The way of the learner, by Jane Orton and Andrew Scrimgeour. *Chinese as a Second Language: The Journal of the Chinese Language Teachers Association, USA*, 54(2), 183–186.
- Healey, M., Jenkins, A., & Lea, J. (2014). *Developing research-based curricula in college-based higher education*. Higher Education Academy.
- Hodson, M. K., & Taylor, N. (2018). *Secondary curriculum transformed: Enabling all to achieve*. Routledge.
- Kong, Y., Douglas, K. A., Rodgers, K. J., Diefes-Dux, H., & Madhavan, K. (2017). A size and scale framework for guiding curriculum design and assessment. *Journal of Engineering Education*, 106(3), 431–453.
- Mae Fah Luang University. (2022). *Mae Fah Luang University development plan* (5th ed.) [Photocopied document]. Policy and Planning Division. (in Thai)
- Ministry of Higher Education, Science, Research and Innovation. (2022, March 31). Ministerial regulation: Higher education qualification standards B.E. 2565 (2022). *Royal Thai Government Gazette*, 139(20a), 28–31. (in Thai)
- Ministry of Higher Education, Science, Research and Innovation. (2024). *Annual operation plan B.E. 2567* [Photocopied document]. Policy, Strategy, and Planning Group. (in Thai)
- Nuansri, M., Phanthuworakul, K., Chariyaphan, N., Onyon, N., Buntham, S., Somsamran, S., & Suttivan, W. (2021). Needs assessment for improving the teaching management of Valaya Alongkorn Rajabhat University under the Royal Patronage students. *Journal of Roi Kaensarn Academi*, 6(6), 34–51. (in Thai)

- Oliva, P. F. (2001). *Developing the curriculum* (5th ed.). Longman.
- Ornstein, A. C., & Hunkins, F. P. (2018). *Curriculum: Foundations, principles and issues*. Pearson Education Ltd.
- Sararat, A. (2011). Needs assessment for curriculum and instructional development. *Journal of Education, Khon Kaen University*, 34(1), 9–20. (in Thai)
- Srisuksa-ard, B. (2011). *Fundamentals of research* (9th ed.). Suviriyasarn. (in Thai)
- Tyler, R. W. (1949). Basic principles of curriculum and instruction. In *Curriculum studies reader E2* (pp. 60–68). Routledge.
- Wongwanich, S. (2007). *Needs assessment research* (2nd ed.). Chulalongkorn University Press. (in Thai)
- Wongsraka, A., Kanjanawasee, S., & Ratchusanthi, S. (2021). The appropriateness and feasibility of a bachelor's degree vocational education curriculum evaluation model: Application of a multi-conceptual approach. *Panyapiwat Journal*, 13(1), 189–200. (in Thai)
- Yarbrough, D. B., Shula, L. M., Hopson, R. K., & Caruthers, F. A. (2010). *The program evaluation standards: A guide for evaluators and evaluation users* (3rd ed.). Corwin Press.
- Zhao, K. (2020). Educating for wholeness, but beyond competences: Challenges to key-competences-based education in China. *ECNU Review of Education*, 3(3), 470–487.